

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupena Mgr. Janem Bučkem, advokátem se sídlem V. Nezvala 604, Frýdek - Místek, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2021, č. j. MSK 90073/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, ze dne 14. 12. 2022, č. j. 22 A 14/2022 - 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 10. 5. 2021, sp. zn. MUFO 15031/2021, povolil v opakovaném stavebním řízení stavbu nazvanou „Novostavba rodinného domu včetně přípojky vody, splaškové kanalizace do ČOV, dešťové kanalizace, vsakovací jímky, čistírny odpadních vod, přívodu elektro, zpevněných ploch přístupu a příjezdu na parcele XA v katastrálním území N. V. F. n. O.“.

[2] Žalovaný pak shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a napadené rozhodnutí potvrdil.

[3] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí. Soud žalobu zamítl. Námitku týkající se pochybení stavebního úřadu spočívajícího v postupu, který měl být v rozporu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, shledal opožděnou, a proto k ní nepřihlížel. Žalobní bod týkající se tvrzení, že „dešťová kanalizace nemá oporu ve vodním zákoně“ shledal soud dle závěrů rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, natolik obecnou, že se jí nemohl podrobně zabývat; námitku shledal proto nedůvodnou.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalovaná (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Namítala, že krajský soud nesprávně vyhodnotil včasnost uplatnění žalobního bodu, kterým se měl věcně zabývat. Dále stěžovatelka nesouhlasí s odkazem na závěry rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008 - 78, neboť se týkají situace, kdy soud žalobu odmítá.

[6] Žalovaný se ztotožnil se závěry krajského soudu a navrhl kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení kasační stížnosti

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Podle § 71 odst. 2 s. ř. s.: *„Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může [žalobce] jen ve lhůtě pro podání žaloby.“*

[10] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. *„[ž]alobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.“*

[11] Ze správního spisu plyne, že stěžovatelce bylo napadené rozhodnutí doručeno v úterý dne 14. 12. 2021. Lhůta k podání žaloby a případnému rozšíření o další žalobní body pak uplynula dne 14. 2. 2022. V této lhůtě stěžovatelka podala žalobu (dne

pokračování

14. 2. 2022). Tato žaloba však neobsahovala ani zárodek žalobního bodu vztahujícího se k postupu správních orgánů v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu (k náležitostem žalobního bodu srov. rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS). Konkrétní námitku však stěžovatelka uplatnila až v podání ze dne 8. 12. 2022, označeném jako „omluva z jednání“. Krajský soud proto správně k uvedené argumentaci nepřihlížel; jednalo se totiž o opožděnou žalobní námitku.

[12] Stěžovatelka dále namítala nepřiléhavost odkazu na závěry rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, nijak konkrétně však neuvedla, z jakých důvodů by tyto závěry neměly být využity. Kasační soud tak uzavírá, že úvahy uvedené v citovaném rozhodnutí rozšířeného senátu ohledně obecnosti žalobních námitek bylo lze vztáhnout také na žalobní bod uplatněný stěžovatelkou. Námitka však byla natolik obecná, že se s ní krajský soud nemohl podrobně zabývat.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[13] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[14] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení se mu proto nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. dubna 2023

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu